

En el món en què vivim, una cosa és clara: els efectes de l'acció humana ja fa anys que comencen a sentir-se de manera notable. A l'escalfament de la terra amb el consegüent despreniment d'icebergs a l'Atlàntida s'afegeix l'empobriment de la biodiversitat. L'amenaça no deixa de créixer, atada pel foc d'un progrés malentès: mentre esperem amb deler els trens d'alta velocitat que reduiran substancialment les distàncies, els nous models de vehicles o les urbanitzacions pròximes a la natura que ens permetran gaudir-ne amb més comoditat, es perden al món tres espècies vegetals cada hora. La relació no manté una proporció assenyada, ans al contrari, sobretot perquè són ells, els vegetals, els que poden garantir-nos la nostra supervivència en aquest planeta. Sense vegetals no tindríem ni aliment ni oxigen i deixaríem perdre una formidable reserva de gens per a l'agricultura i els medicaments. La biodiversitat vegetal és un sistema dinàmic que inclou la presència dels éssers humans. Per conservar-la i gaudir-ne cal mantenir una xarxa mundial de jardins botànics.

Ells, els vegetals

No obstant això i malgrat la presència de vora 1.500 centres existents arreu del món, els jardins botànics han d'adaptar-se als temps que corren. Significa, per tant, que enfront d'una situació tan preocupant com és l'empobriment i la reducció imparable d'espècies vegetals, aquests centres han de carregar les tintes, com a espais oberts al públic que són, en el compromís amb el medi ambient. A banda de punts de recerca, conservació i divulgació, els jardins botànics haurien de treballar per una sensibilització social. En aquest sentit, no són suficients els espais de mostra i exposició d'espècies vegetals *ex situ* sinó que cal que el jardí botànic, adoptant una actitud positiva i expansiva, recuperi per al gran públic el sentit de l'observació de la natura *in situ* o dels treballs de camp.

Lluny de l'urna, de l'hort tancat o de l'hivernacle, de l'herbari i del banc de llavors, el jardí botànic pot representar la porta de descoberta, de coneixement i de constatació que la natura, la flora i totes les espècies que l'habiten tenen un valor incalculable. La conservació en jardins botànics són l'única escapatòria a la seua sentència de mort.

EFEMERIDES

- 4 d'abril de 1968.** Atemptat contra Martin Luther King a Memphis (Alabama). Morirà cinc dies després.
- 6 d'abril de 1930.** Mohandas Gandhi culmina la marxa de la sal en protesta contra els impostos britànics.
- 10 d'abril de 1919.** Mor en una emboscada Emiliano Zapata, general dels camperols revolucionaris mexicans.
- 16 d'abril de 1995.** Iqbal Mashib, líder sindical infantil de dotze anys, és assassinat per la màfia de la tapisseria al Pakistan.
- 17 d'abril de 1996.** La policia militar de l'estat de Parà mata 23 camperols a Eldorado de Carajás.
- 23 d'abril de 1990.** Les Illes Columbretes són declarades reserva marina, nou anys després de la seva ocupació per Acció Ecologista.
- 26 d'abril de 1986.** Catàstrofe nuclear de Txernòbil, a Ucraïna.

AQUEST MES...

- 7 d'abril.** Dia Mundial de la Salut.
- 8 d'abril.** Dia de commemoració de l'holocaust nazi.
- 16 d'abril.** Dia Mundial contra l'Esclavitud Infantil.
- 17 d'abril.** Dia Internacional de la Lluita Camperola.
- 17 al 20 d'abril.** Cinquena edició d'Ecofira, fira del medi ambient del Mediterrani a València.
- 20 i 21 d'abril.** Setena Fira per la Terra, al parc de la Ciutadella (Barcelona).
- 20 al 23 d'abril.** Manifestació i actes contra la cinquena Cimera Euromediterrània de València (22 i 23 d'abril).
- 22 d'abril.** Dia de la Terra.
- 23 d'abril.** Sant Jordi, Dia del Llibre.
- 25 d'abril.** Dia de les llibertats nacionals del País Valencià.
- 28 d'abril.** Dia Mundial de la Salut Laboral.
- 29 d'abril.** Dia Internacional de la Dansa.

EL TEMPS AMBIENTAL ES POSSIBLE GRACIES A:

Generalitat de Catalunya
Departament de Medi

Ambient

Assessor editorial: Jordi Bigues

Coordinació: Eliseu T. Climent

Col·laboradors: Gemma Aguilera, Equip Babilònia, Jordi Bigues, Joan Buades, Eliseu T. Climent, Rafa Gil, Margalida Liabrés, Miquel Payeras, Maria Josep Picó i Eduardo Saiz Alonso.